

Οι κατασκευαστές των πυραμίδων

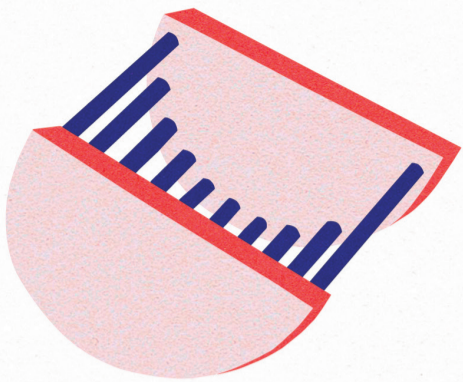
Περίπου 2600-1500 π.Χ.,
Αίγυπτος

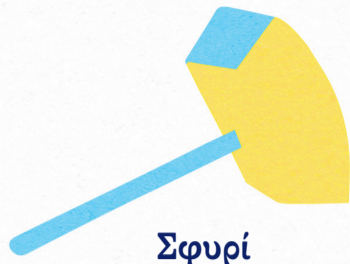
Αρκετούς αιώνες μετά την κατασκευή τους, οι αιγυπτιακές πυραμίδες και οι ναοί παραμένουν ένα μυστήριο για τους αρχιτέκτονες. Πώς μπόρεσε ο άνθρωπος να χτίσει τέτοια μνημεία με μόνη δύναμη τα χέρια του; Εκείνη την εποχή, αυτοί οι ευφυείς οικοδόμοι είχαν μόνο εργαλεία από πέτρα, ξύλο ή χαλκό. Οι γνώμονες, τα αηφάδια, τα ζύγια με νήμα και βαρίδι τους βοηθούν να είναι πολύ ακριβείς. Χρησιμοποιούν συστήματα με τροχαλίες και αναβατήρες για να μετακινούν τους πέτρινους όγκους, μερικοί από τους οποίους ζυγίζουν αρκετούς τόνους. Ο βράχος στη συνέχεια χαράσσεται με ιερογλυφικά – ένα σύστημα γραφής αποτελού-

μενο από σύμβολα και σχέδια που αναπαριστούν χαρακτήρες, θεούς ή ζώα, και χρησιμοποιούνταν στη γραφή ιερών ή επίσημων κειμένων.

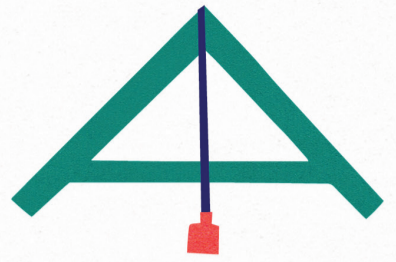
Το εργοτάξιο είναι ένα υπαίθριο εργαστήριο όπου εργάζονται αρχιτέκτονες και τεχνίτες. Παρότι ιδιοφυείς, οι περισσότεροι από αυτούς τους κατασκευαστές παραμένουν ανώνυμοι. Σήμερα, έχοντας μελετήσει τις πυραμίδες από κάθε πλευρά, συνεχίζουμε να ανακαλύπτουμε μερικά από τα μυστικά τους. Η πυραμίδα του Χέοπα, για παράδειγμα, είναι τέλεια ευθυγραμμισμένη στα τέσσερα σημεία του οριζοντα και οι πλευρές μεταξύ τους έχουν μόνο μερικά εκατοστά απόκλιση. Πόση ακρίβεια!

Ανυψωτικό με ταλάντωση

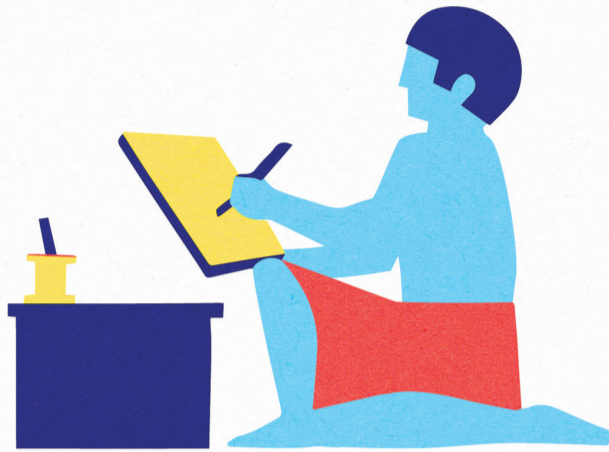
Σφυρί

Αλφάδι

Ανχ (Το κλειδί της ζωής)

Γραφέας

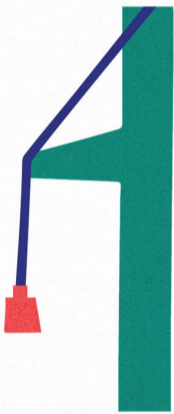
Ειδώλιο

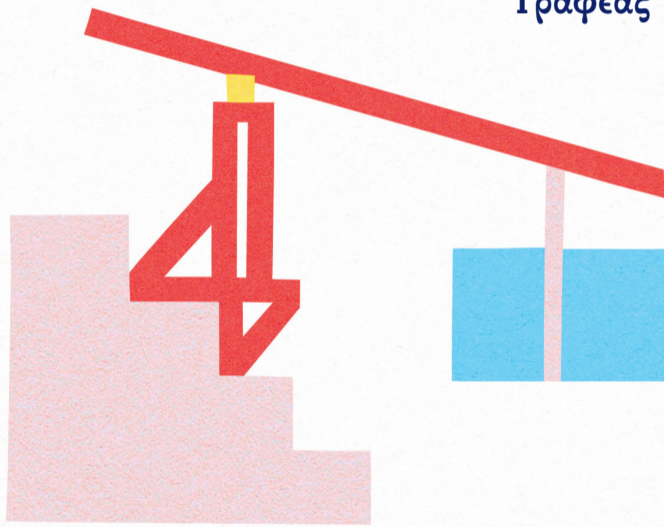
Πάπυροι

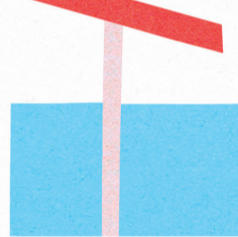
Γνώμονας

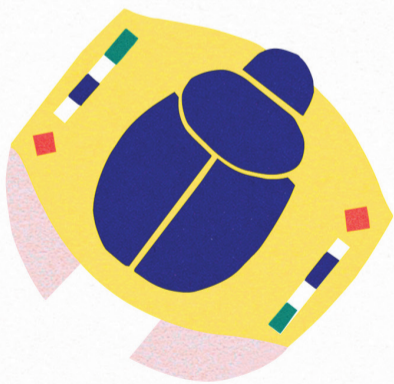
Ζύγι με νήμα και βαρίδι

Ανυψωτικό μηχανήμα

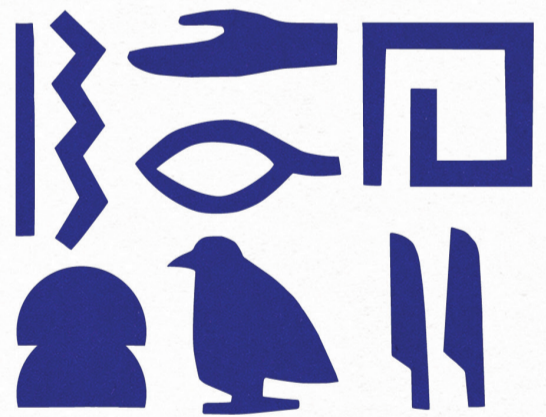
Σκαρπέλο

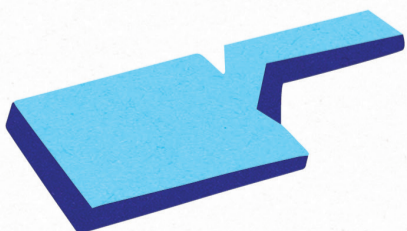
Παιδικό βραχιόλι του Τουταγχαμών

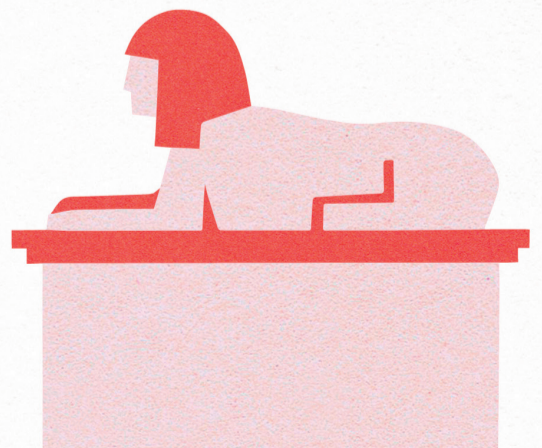
Λιθοδόμος

Ιερογλυφικά

Μυστήρι

Η Σφίγγα

Η εικαστικός Λουίζ Μπουρζουά

1911-2010, Γαλλία

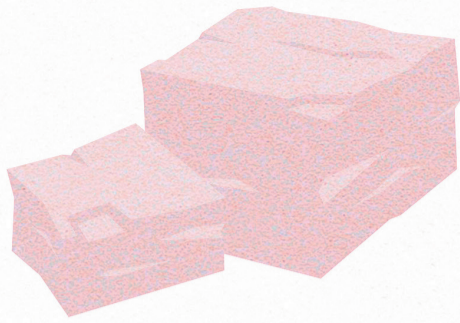

Με την πάροδο των αιώνων, οι καλλιτέχνες οφείνουν και απομακρύνονταν από τους καθιερωμένους κανόνες. Τα επιβαλλόμενα θρησκευτικά θέματα, η ακαδημαϊκή διδασκαλία και η πολιτική ορθότητα που είχαν επιβληθεί, έχουν παρέλθει οριστικά. Ο καλλιτέχνης γίνεται κύριος του ερασιτηρίου του. Η Λουίζ Μπουρζουά είναι το τέλει παράδειγμα του πολυπράγμονα δημιουργού που δε σταματά πουθενά: του καλλιτέχνη-εικαστικού.

Γεννήθηκε στη Γαλλία, σύντομα όμως θα εγκατασταθεί στη Νέα Υόρκη, όπου θα περάσει το μεγαλύτερο μέρος της επαγγελματικής της ζωής. Η Λουίζ Μπουρζουά μετατρέπει σταδιακά κάθε δωμάτιο του σπιτιού της σε εργαστήριο! Πειραματίζεται με ποικίλες τεχνικές: σχέδια από κάρβουνο, βιβλία από ύφασμα, πίνακες ζωγραφικής, γλυπτά ή εγκαταστάσεις μνημειακών διαστάσεων. Από τα πρώτα της κίονα έργα, τις *Γυναίκες-Σπίτια*, η

καλλιτέχνης εμπνέεται από τη δική της ζωή. Τα έργα της συχνά πραγματεύονται τα ίδια θέματα, τα οποία θα γίνουν το σήμα κατατεθέν της: τη γυναίκα, το σώμα, τη μνήμη και τα συναισθήματα. Πώς να αποτυπώσει όμως το αόρατο;

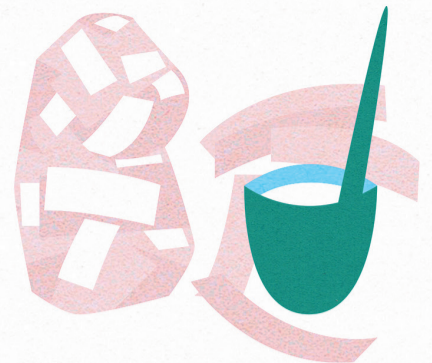
Για τον σκοπό αυτό η Λουίζ Μπουρζουά χρησιμοποιεί την αλληγορία. Αυτή η μέθοδος βασίζεται στη χρήση μιας εικόνας για να αναπαραστήσει μια ιδέα. Για παράδειγμα, ένα από τα πιο διάσημα γλυπτά της είναι μια γιγαντιαία αράχνη από μπρούτζο με τον τίτλο *Μαμά*: χρησιμοποιεί την εικόνα της αράχνης που υφαίνει κλωστές για να απεικονίσει τους δεσμούς της οικογένειας. Η εικαστικός δε χρησιμοποιεί μόνο ένα μέσο, αλλά διερευνά ποικίλες τεχνικές για να εκφράσει τον προσωπικό της κόσμο και τις ιδέες της για την κοινωνία.

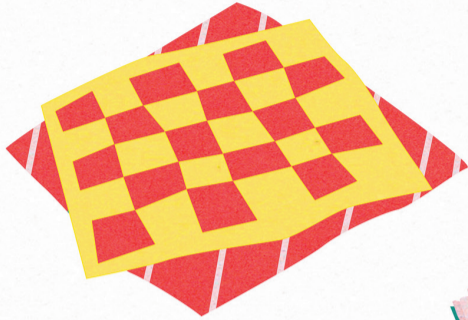
Κομμάτια μαρμάρου

Μαμά, γλυπτό μνημειακών διαστάσεων, 1999

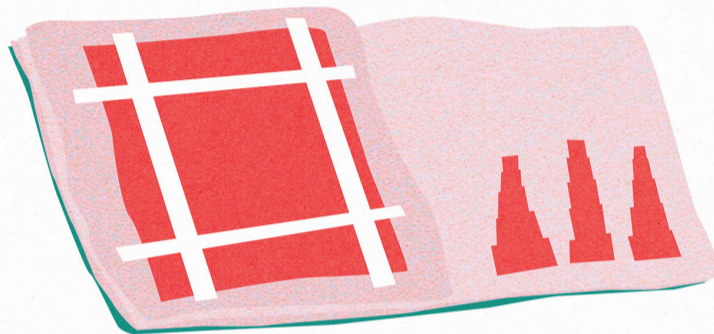
Χαρτοπολτός

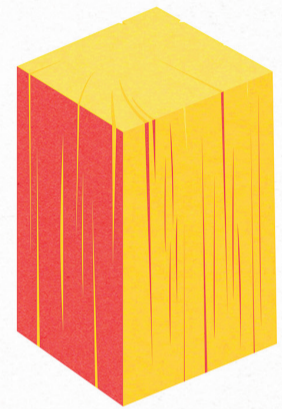
Κομμάτια υφάσματος

Ράσπα

Ωδή στη λήθη, βιβλίο από ύφασμα, 2004

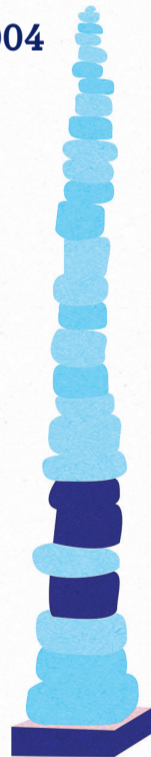
Κομμάτι ξύλου

Κεφάλι V, γλυπτό από ύφασμα, 2004

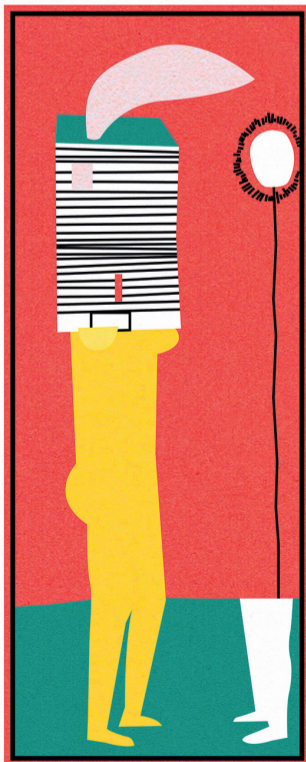
Αγία Σεβαστιανή, σχέδιο, 1996

Φιγούρα, τοτέμ, 1960

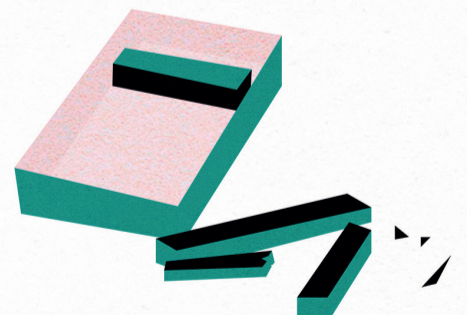
Καρούλια νήματος

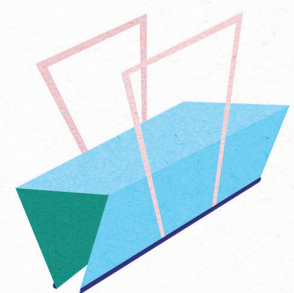
Από τη σειρά έργων Γυναίκες-Σπίτια, ζωγραφική, 1946

Παλέτα ακουαρέλας

Κουτί με κάρβουνα

Κλιπ σχεδίων

Ο σύγχρονος καλλιτέχνης Ζαν Μισέλ Μπασκιά 1960-1988, ΗΠΑ

Το 1976 οι δρόμοι της Νέας Υόρκης γεμίζουν με γκράφιτι. Μια υπογραφή γίνεται ξαφνικά πολύ δημοφιλής: SAMO®. Με τη συντομογραφία αυτή, που σημαίνει στην καθομιλουμένη «τίποτα το καινούριο», οι γκραφιτάδες Αλ Ντίαζ και Ζαν Μισέλ Μπασκιά υπογράφουν σύντομες φιλοσοφικές ή προκλητικές προτάσεις. Όμως ο τελευταίος έχει και πωλητές παραπάνω φιλοδοξίες...

Εκτός από γκράφιτι, φτιάχνει κολλάζ και καρτ ποστάλ, τα οποία πουλάει στον δρόμο, χωρίς να διστάζει να τα προσφέρει σε διασημότητες, όπως ο Άντυ Γουόρχολ. Από το 1980 αφήνει στην άκρη τη μουσική και το γκράφιτι για να αφοσιωθεί στη ζωγραφική: τέλος στην τέχνη του δρόμου, βρίσκει τη θέση του στις γκαλερί και στον

κόσμο της τέχνης. Παρόλο που ο νεαρός ζωγράφος έγινε γρήγορα ένα από τα αστέρια της εποχής του, διατήρησε τον αυθορμητισμό του. Με τα ζωηρά χρώματα και την προσωπική γραφή του, ο Ζαν Μισέλ Μπασκιά σχεδιάζει και ζωγραφίζει δυναμικά ό,τι πέφτει στα χέρια του. Στο σπίτι ή στο εργαστήρι του: καθρέφτες, ψυγεία και άηλες ξύλινες επιφάνειες χρησιμεύουν για καιρό ως καμβάδες.

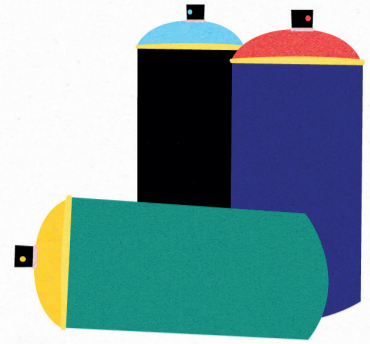
Η поп κουλτούρα βρισκόταν πάντα στο επίκεντρο της έμπνευσής του: η διαφήμιση, τα κόμιξ, η μουσική, αλλά και το ζήτημα της καταγωγής του συχνά επανέρχονται στα έργα του. Πέθανε σε ηλικία 27 ετών, αλλά κατάφερε μέσα σε λίγα μόλις χρόνια να δημιουργήσει ένα ανεπανάληπτο έργο.

Βινύλιο

Πόρτα

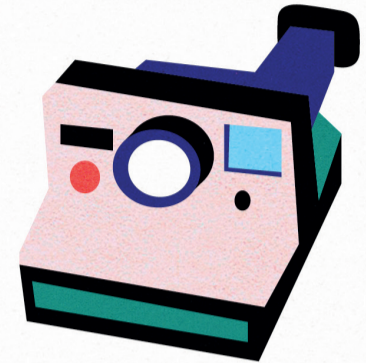
Σπρέι χρώματος

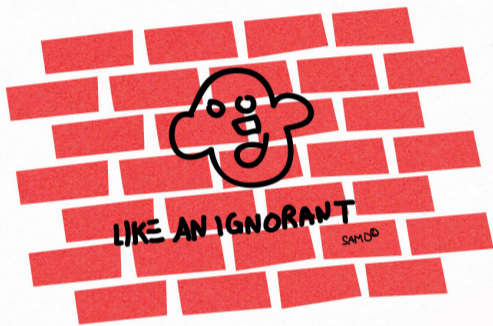
Κουτί με κάρβουνα

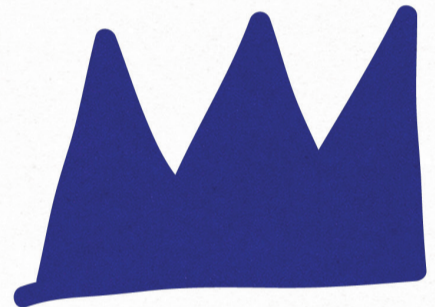
Ρολό βαψίματος

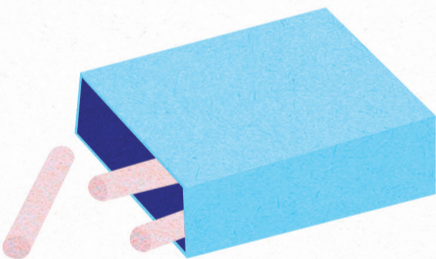
Πολαρόιντ

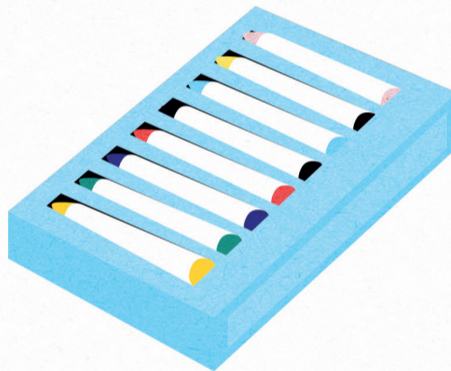
Γκράφιτι

Στέμμα

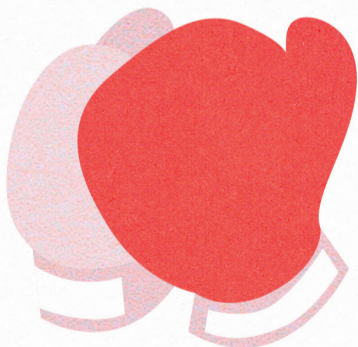
Κουτί με κιμωλίες

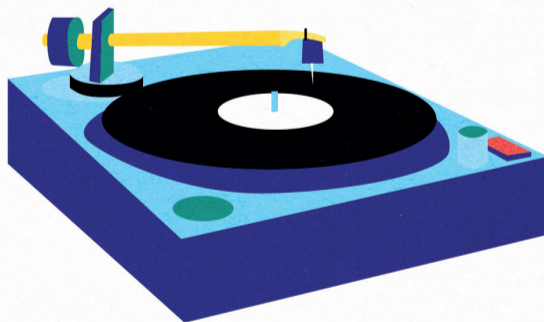
Κουτί με παστέλ

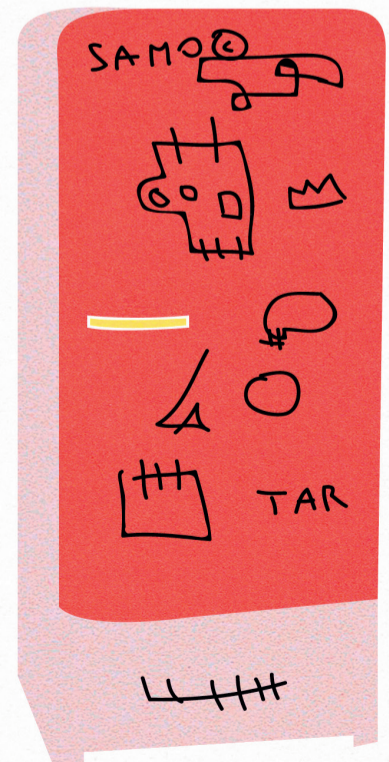
Νεκροκεφαλή

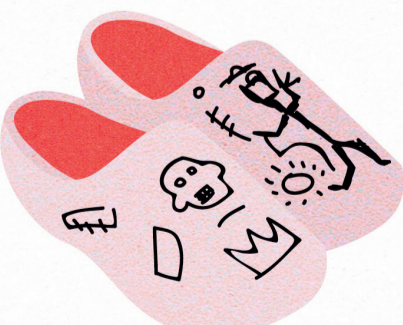
Γάντια του μποξ

Πικάπ

Ψυγείο

Ζευγάρι τσόκαρα

Καρτ ποστάλ

